

Het kan toch niet waar zijn dat een auteur zijn/haar exploitatierechten en daarmee het intellectueel eigendom verliest op het moment dat in opdracht van een filmproducent muziek wordt geschreven door de auteur?

Producenten zouden hiermee zonder toestemming te vragen aan de auteur de muziek kunnen exploiteren voor allerlei neven activiteiten, wat het morele recht van de auteur zou kunnen schaden, alsmede de inkomsten voor de muzikant, die hiervoor een creatieve prestatie levert.

Een proportionele billijke vergoeding, blijft een vaag begrip en is niet vast te stellen binnen de wet. Dit is afhankelijk van de marktwaarde van een auteur, die niet in verhouding staat met een vergoeding voor opdracht muziek.

Vergeet niet dat filmproducenten -en distributeurs een toegevoegde waarde zien bij een liedje wat geschreven wordt door iemand die reeds topauteur is, waarmee de producent een grotere doelgroep bereikt.

Daarnaast is het voor een filmproducent niet de 'core' business om het copyright verder te exploiteren. Het kan dus ook stagnatie van muziekexploitatie veroorzaken voor de auteur.

De auteur die tevens uitvoerende artiest is, en onder contract staat bij een muziekmaatschappij, heeft te maken met exclusiviteit en zou daarmee niet in aanmerking kunnen komen om aan opdrachtmuziek voor film te werken. Dit zou een wig kunnen drijven tussen filmindustrie en muziekindustrie en de creatieve samenwerking belemmeren.

Kortom de auteur zou het recht moeten behouden om zelf aan verdere exploitatie te kunnen werken van zijn/haar creatie in opdracht voor een filmproducent.

Gewenst is juist dat beide partijen samen blijven werken, zonder een wetswijziging die dit stagneert, zodat er voor beiden een "win-win" situatie valt te behalen. Er zijn inmiddels meerdere voorbeelden waarbij dit gewerkt heeft (Sarah Bettens – Leef!, Bløf – Alles Is Liefde, Niels Geuzenbroek – Hartenstraat, De Kik – Toen Was Geluk Heel Gewoon e.v.a.).